

РЕШЕНИЕ

№ 7742

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3128** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр.чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството по делото е образувано по подадена касационна жалба от П. С. П., ЕГН[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, чрез адвокат М. Й., срещу Решение № 567/16.02.2022 г. постановено по нахд № 8390/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-009508/18.05.2021 г., издадено от началник група в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на П. С. П. са наложени следните административни санкции: 1) глоба в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 20, ал.2 от ЗДвП; 2) глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за два месеца, на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП.

Решението е оспорено с основанията на чл. 348, ал 1, т 1 и т. 2 от НПК - допуснато нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Според касатора фактичката обстановка не е установена в цялост, а приетите като установени факти не отговарят на действителността.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно уведомен, не се представлява. Процесуалният му представител представя писмено становище, в което заявява, че поддържа подадената жалба и изложеното в същата. Изразява искане за отмяна на оспореното решение на Софийския районен съд, като и за отмяна на наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, не ангажира становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VII касационен състав, като взе предвид наведените от касатора основания, събраните по делото доказателства, становищата на страните и в рамките на касационната проверка съгласно чл. 218 АПК, вр.чл. 63в от ЗАНН намира следното:

Касационната жалба е постъпила в законоустановения срок съгласно чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна и е допустима. По същество жалбата е основателна.

С наказателно постановление № 21-4332-009508/18.05.2021 г., издадено от началник група в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи на П. С. П. са наложени следните административни санкции: 1) глоба в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 20, ал.2 от ЗДвП; 2) глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за два месеца, на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП.

Софийският районен приема за установено, че на 15.01.2021 г., около 19:20 часа, по [улица] И. С., с посока на движение вход П. С. П. е управлявал л.а. „О. Инсигния“ с ДК [рег.номер на МПС] и на кръстовището с ул. А. Б. С., поради движение с несъобразена скорост ударил отзад управлявания от Л. Б. лек автомобил BMW рег. [рег.номер на МПС] , след което напуснал мястото на произшествието с обяснение, че ще потърси двустранен протокол.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение бл. № 221001 от 21.04.2021 г., на основание на който е издадено наказателното постановление.

Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че същото е издадено от компетентен орган, в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, както и че събраните доказателства се установява обективната и субективна съставомерност на санкционираните деяния, осъществяващи състава на нарушенията на чл. 20, ал.2 от ЗДвП и на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП.

Решението Софийския районен съд е неправилно.

Видно от съставения АУАН, както и от сведение от Л. Б., другият водач на МПС, участвал в произшествието, а също и от докладна записка за посетено ПТП с участието на автомобил с ДК [рег.номер на МПС] (управляваният от касатора), нарушенията са извършени на 15.01.2021 г. Автомобилът, управляван от П. С. П. е регистриран като притежание на С. Л. ООД, но за органите на СДВР – Пътна полиция е съществувала възможност да идентифицират конкретния водач, управлявал автомобила.

Съгласно чл. 34, ал.1, б. „в“ от ЗАНН не се образува административнонаказателно

производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора „а“ и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години.

В разглеждания случай нарушенията, санкционирани с оспореното наказателно постановление са извършени на 15.01.2021 г. и на същата дата е съществувала възможност да бъде индивидуализиран техния извършител. Следователно, тримесечният срок за съставяне на АУАН е изтекъл на 15.04.2021 г., в конкретната година четвъртък – присъствен ден. Процесният АУАН бл. № 221001 е съставен на 21.04.2021 г., след изтичането на преклузивния тримесечен срок.

От изложеното следва, че в рамките на проведеното административнонаказателно производство е допуснато процесуално нарушение от категорията на съществените, чиято последица е отмяна на издаденото в резултат от това производство наказателно постановление.

По изложените причини настоящият съд, като касационна инстанция следва да отмени на основание чл.221, ал.2 от АПК обжалваното решение на СРС, да реши делото по същество на основание чл.222, ал.1 от АПК, като отмени наказателното постановление.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал.1 от ЗАНН в съдебните производства пред районния и административния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лв., съобразно представения списък и доказателства за платеното възнаграждение.

На основание изложените мотиви и предвид правомощията си по чл. 221, ал. 2, от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, VII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 567/16.02.2022 г. постановено по нахд № 8390/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС),

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-4332-009508/18.05.2021 г., издадено от началник група в отдел Пътна полиция при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на П. С. П. са наложени следните административни санкции: 1) глоба в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл. 179, ал.2, пр.1 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 20, ал.2 от ЗДвП; 2) глоба в размер на 150 /сто и

петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за два месеца, на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на П. С. П., ЕГН[ЕИК], адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1 сума в размер на 300,00 /триста/ лева, деловодни разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.